

Janina Gołębiowska 14 XII 1934 – 13 VII 2003

W pełni pięknego, gorącego lata porażeni zostaliśmy smutną wiadomością o śmierci naszej wieloletniej Koleżanki, Janiny Gołębiowskiej, dla nas Ninki. Zaledwie dwa lata po powołaniu do życia ówczesnego Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN, a obecnie Instytutu Archeologii i Etnologii PAN została w nim zatrudniona Janina Gołębiowska i pozostawała w nim do końca swoich dni. Po wcześniejszym już przejściu na emeryturę dalsze Jej zatrudnianie nie było wyłącznie gestem sympatii, ale wynikało z doceniania Jej użyteczności w pracach organizacyjnych Instytutu. W czasie wieloletniego zatrudnienia pracowała w różnych działach organizacyjnych Instytutu, jednak najdłużej i do ostatka zajmowała się współpracą naukową z zagranicą. Prowadziła ten dział nader solidnie, pilnując skrupulatnie wszystkich spraw i załatwiając je z przykładową kompetencją. Wynikało to przede wszystkim z oddania sprawom

naszego Instytutu, którego losy leżały Jej głęboko na sercu. Obdarzona była przy tym rzadką życzliwością dla ludzi i prawie niezawodnym instynktem wyczuwania tych, którzy na taką życzliwość zasługują, jak i oczywiście tych, co nie są jej godni.

Myślę, że prawdziwe jest przeświadczenie, iż jak wartościowe było życie tych, których tracimy, da się wyrazić tym, ilu ich odejście zasmuciło. W przypadku Ninki grono to jest bardzo duże, ja również w nim się znajduję. Bolesnie odczułem Jej niespodziewane odejście. Jeszcze kilka tygodni wcześniej rozmawialiśmy o wielu rzeczach na przyszłość i nawet w nikłym stopniu nie wyczułem, że nieszczęście jest tak blisko i że to nasze ostatnie spotkania. Zapamiętamy Ninkę na długo w naszych sercach, jako dobrego człowieka i wdzięczni możemy być losowi, że mieliśmy możliwość spotkać Ją na naszej drodze. Będzie nam Jej brakowało.

Bogusław Gediga

